

הרב טוביה יהודה טביומי ז"ל

(ליום השלושים לפטירתו)

מובקה. השתתף בפרסום מא-
מרים בשטח העיון והמחש-
בה, וביחוד בשטח ההיסטוריה העברית
בתקופת בית שני. פרטם בעתונות, ב-
ירחונים ובמאמרים שונים, מאמרים לח-
קר דברי חז"ל שמטרתם להאיר מאמרי
חז"ל. הוא הוציא לאור שלשת ספרי "טל
אורות" שתוכנם רציף מחקרי חז"ל. הי-
טפריט האלה קנו להם מהלכים בקרב
הצבור התורני וגם מחוצה לו.

השתייכותו ל"אגודת ישראל" לא הי-
עבירה אותו על סגולותיו הנפשיות הי-
מיוחדות של מתינות גפשית ואהבה ל-
זולת, אשר לא מקרב ארגונו הוא. יש
לציין במיוחד שמעל לריתחת הפולמוס
בין ה"אגודה" וה"המזרחי" בפולין שהי-
גיעה לממדים גדולים, הסתייג הרב טב-
יומי ועסק בשטח שלו בתורה ובמחק-
ריו והיסטוריים. הוא כתב כמעט בכל
ערבי שבתות וימים טובים מאמרים ב-
"ידיש עסיסית בבטאונים של ה"אגודה"
,"דאס אידזע ווארט", "דער יוד" ועוד,
ומתוך מאמריו נשקפה והתלבטה איש-
יותו הנעלה הישרה והכנה.

אהבתו לאוץ ישראל, שעברה כל גבול
העלתהו יונה, וגם כאן המשיך לארג את
את הוטי חייו והתכוון בדי אמות של הי-
הלכה, ובמחקרו לדברי חז"ל וחזירה ל-
גבאי ההיסטוריה הקדומה לפי רוח יש-
ראל.

הרב טביומי היה איש האשכולות ב-
מלוא מובן המלה, היה גם רב המעש
בתקופת רבנותו בפולין ושמש זמן מה
המוכיר הכללי של אגודת הרבנים, כש-
רונותיו, דעותיו ומעשיו היו משבצת
נוצצת בכל תהליך ומסכת חייו, אישיותו
בולטת במערכת האישים המפורסמים, הי-
חסרים לנו כזמן הזה, והבל על דאבדין
ולא משתכחין.

הנצי"ה

ידידו המתאבל עליו מרה
הרב כ. פ. טפוריש

אהד אחד נעלמים והולכים מאתנו, גאון
גי תורה ואנשי רוח, אישי אשכולות
לכוונות רוחניים נפשיים, גדולים ודגור-
לים, אנשי מעש ואנשי דעה, משמנה
וכסלקה של היהדות.

אהד מהמעולים שבהבורה זו היה הר-
רב ר' טוביה יהודה טביומי ז"ל. הוא
נמנה עם הירבנים החשובים והדגולים ש-
בפולין המדינה. עוד בצעירותו ובאביב
ימיו הראה כשרונות נפלאים בשטח הי-
תורני-העיוני ובשטח המחשבתי הרעיו-
ני. הוא עלה ונתעלה בנושן תקופת חייו
והתבלט במלוא קומתו בעולם הרבנים
והיהדות.

שמש ברבנות בעיירה קטנה בפולין,
ולא זו מטם למרות הזמנותיהן של קהי-
לות גדולות שיכהן עם פאר, כי דעתו
ורצונו הייה להשתקע בד/ אמות של הל-
כה ולהתעמק בתורה ולעסוק גם במק-
צוע היהדות להפרותה ולשגשגה.

הצטיין מאוד בשטח ההטפה והדרוש.
ספרו הראשון "טל ישראל" על דה"ש,
עשה רושם נפלא ושמש לתקדים יפה
בין רבני פולין. שפתו העברית הצחה
והערובה בטוב טעם, שיה לו לספר הזה
פאר מיוחד, וזכה לצאת בכמה מהדורות.
בשטח ההלכה סיגל לו את דרכם של
רבוינו הגדולים, הגאון האדמו"ר ר' אב-
רהם מטוכטשוב והגאון ר' יואב יהושע
מקינצק, עמקות וחזירה לענינים הנדור-
נים שקלא וטריא ענינית, ועל כולם חוט
של הגיון בריא ותבונה. ספרו בהלכה
,"עטרת טוביה" על הרמב"ם ו"אבן טר-
בה" על שו"ת בהלכה עשו רושם מצוין
בעולם הלומדים, שם סלל לו המחבר דרך
מיוחדת בלימוד התורה בהשיפת נאקורות,
בקשירת ענין לענין, בחילוקי הדינים,
בסייגת הסיגים ובקביעת ההגדרות, ב-
ברור הענינים ובחידושים יפים, ובהוצאת
המסקנות מבוססות. הספרים הללו נתח-
כבו מאד על קהל הלומדים.

הוא גיחון בבשרון ספרותי